

(۲) حروف مشبّهه بالفعل :

لَانَ	لَعَلَّ	لَيْتَ	لَكِنَّ	كَأَنَّ	أَنَّ	إِنَّ
برای اینکه	شاید که	ای کاش	اما	گویی که	که	همانا
چون	باشد که		ولی			بدرستیکه

حروف مشبّه بالفعل برسر مبتدا و خبر می آیند . مبتدا را منصوب می کنند و خبر را مرفوع نگه می دارند .

به مبتدا در این حالت اسم حروف مشبّه و به خبر خبر حروف مشبّه می گویند . اصطلاحاً می گویند حروف مشبّه ناصب اسم اند و رافع در خبر .

إِنَّ + اسم + خبرٌ

مانند :

التَلْمِيذُ	عَالِمٌ	إِنَّ	التَلْمِيذَ	عَالِمٌ
مبتدا	خبر مفرد	حرف	اسم ان	خبر مفرد ان
و مرفوع ظ	و مرفوع ظ		مشبّهه و منصوب ظ	و مرفوع ظ

نکته (۱) اسم حروف مشبّهه می تواند اسم ظاهر یا ضمیر بارز باشد مانند :

إِنَّكَ	عَلَى	كُلِّ	شَيْءٍ	قَدِيرٌ
اسم ان				خ مفرد ان
(ضمیر بارز)				مرفوع ظ

نکته ۲) اسم و خبر **إِنَّ** هیچ گاه بر **إِنَّ** مقدم نمی‌شوند .

نکته ۳) همان طور که خبر مبتدا بر ۴ قسم است ، خبر حروف مشبیه نیز بر ۴ قسم است :

مفرد ، جمله اسمیّه ، جمله فعلیّه ، شبه جمله .

نکته ۴) گاهی بعد از إِنَّ مایی می آید که به آن مای کافه گویند. مای کافه باعث می شود إِنَّ دیگر عمل نکند ، یعنی مبتدا را مبتدا و خبر را خبر نگه می دارد .
مانند :

<u>إِنَّمَا</u> <u>التَّمِيزُ</u> <u>عَالَمٌ</u>	<u>إِنَّ</u> <u>التَّمِيزُ</u> <u>عَالَمٌ</u>	<u>التَّمِيزُ</u> <u>عَالَمٌ</u>
حرف انحصار مبتدا خبر	اسم ان خ مفرد ان	مبتدا خبر